

TÒA GIẢNG TIN - LÀNH

NGƯỜI ĂN CƯỚP TIN CHÚA

Câu gốc: «*Hỡi Jêsus, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi! Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật ta nói cùng ngươi, hôm nay ngươi sẽ được ở với ta trong nơi Ba ri-di*»

(Lu 23 : 42, 43)

TRỜI gần sáng. Bên trong nhà ngục âm-thầm của thành Giê-ru-sa-lem, đã có tiếng lào-xào, tiếng thở dài của những tên tử-tù. Họ hồi-hộp lo-sợ là phải, vì sáng hôm ấy, hai người trong bọn — tức hai tên cướp — sẽ bị đưa ra pháp-trường chịu cái cực-hình của người La-mã : đóng đinh trên thập-tự-giá !

Thình-linh, có tiếng giày nện trên lối đi, rồi tấm cửa ngục nặng-nề mở. Một tốp lính xông vào, kêu hai tên cướp, lôi ra, xích lại, điệu đi. Mỗi tên lại phải đưa vai vác lấy một cây thập-tự, hai tay giăng thẳng ra, và bọn lính đang lấy búa đóng đinh. Xung-quanh Người, có một đoàn dân hung-hăng, la-ó, si-mạ. Lạ thay, có cả những thầy tế-lễ, có cả những thầy Phari-si và thầy Sa-đu-sê. Trước kia ai cũng cho họ là những bậc đạo-đức mô-phạm, sao hôm nay về mặt họ dữ-dần, độc-ác và họ găm hết hung-hăng như loài thú thế kia ? Còn Người kia là ai ?

I. Sau những trận đòn bằng roi da

thân-thể mềm nhũn, máu đỏ chan hòa. Bọn lính khiêng đặt lên cây thập-tự, đóng đinh chặt vào rồi đào đất dựng cả ba cây thập-tự trên ngọn đồi ; hai tên cướp hai bên, «*Người kia*» ở chính giữa.

Kìa, đoàn dân vây quanh ba cây thập-tự, chỉ chỗ, chỉ-mắng. Hai tên cướp máu giận sôi lên, cũng mở miệng chửi rửa, chửi luôn cả «*Người kia*» (Mat. 27 : 44). Nhưng «*Người kia*» vẫn yên-lặng, không đáp một lời. Bỗng một tên cướp quay lại nhìn «*Người kia*» rồi im bặt. Trong gương mặt Người ấy có một cái gì khiến anh hồ-thẹn. Anh cảm thấy khó thở. Anh đưa mắt nhìn mấy cây đinh to tướng đóng vào hai bàn tay mình. Anh nghe từng giòng nóng chảy từ từ trên lưng ; đó là máu chảy từ những vết thương do roi móc sắt lúc nãy. Máu ra đã khá nhiều. Đầu anh nặng trĩu. Anh thấy mình gần kiệt sức. Thôi, mấy giờ nữa là xong chuyện ! Nhưng xong chuyện thật không ? Anh chợt nghĩ đến một điều anh không hề nghĩ tới. Chết rồi thì hết không ? Bên kia mồ-mả có gì không ? Có lẽ trước kia, nghe nói đến thiên-đàng, địa-ngục, anh bủ môi, cho là chuyện bịa ra để nhát đàn bà, con nít... Nhưng bây giờ anh không dám đùa bỡn nữa. Anh sắp bước vào một quãng tối mênh-mông đáng khiếp và anh không biết chút gì trong cõi tương-lai mù-mịt ấy. «*Tội-lỗi các ngươi chắc sẽ gặp các*

người!» Đó là lời phán nghiêm-nghị của Đức Chúa Trời. Con mắt lòng anh bừng mở, anh thấy mình đang đứng trong một cảnh tuyệt-vọng; tuyệt-vọng về phần thân-thể đã dành, nhưng vô-cùng kinh-khiếp hơn là cảnh tuyệt-vọng về phần linh-hồn. «Tội-lỗi tôi sẽ gặp tôi». Kinh-khủng thay, tôi sẽ phải ứng-hầu trước Đấng Tạo-Hóa thành-khiết để bị xử-đoán về mọi công-việc tôi đã làm trên mặt đất! Than ôi! tôi chỉ là một tội-nhơn khốn-nạn. Than ôi! tôi chẳng còn mấy may hi-vọng gì! Anh trùn mình lại, như muốn lùi bước để lánh khỏi cái cửa tối thui đang mở ra trước mắt mình. Anh thở dài, tuyệt-vọng.

II. Anh quay lại nhìn «Người kia». Về mặt Người sao mà từ-ái! Con mắt Người sao mà dịu-dàng! Anh chợt để ý đến tám bảng gán trên đầu Người: «JÉSUS NGƯỜI NA-XA-RÉT LÀ VUA DÂN GIU-ĐA». Jê-sus, Người Na-xa-rét! Có phải là Đấng Tiên-tri ở Na-xa-rét đã lừng danh như sấm-sét, đã chữa lành bao nhiêu bệnh-nhơn, và cứu giúp bao nhiêu người khốn-khờ tuyệt-vọng chăng? Nhưng, có lẽ nào, có lẽ nào Đấng Christ chịu sỉ-nhục đến thế? À, mà phải rồi, «Người đã vì tội-lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian-ác chúng ta mà bị thương» Trong nháy mắt, Đức Chúa Trời đã mở lòng cho người ăn cướp. Và anh đã hiểu. Phải, trước kia tôi đã nghe nói về Jê-sus, nhưng bây giờ tôi đã thấy Ngài, và tôi biết Ngài thật là Cứu-Chúa của thế-gian. A, giòng huyết chảy lành-lành kia, ấy vì tội-lỗi của thế-gian. Nhưng không biết Ngài có phải là Cứu-Chúa của tôi không? Tôi, than ôi! tôi chỉ là một tội-nhơn khốn-nạn, tôi chỉ là một cận-bã của xã-hội, Ngài có hạ mình cứu tôi không? Than ôi! tôi chỉ là một tội-nhơn khốn-nạn! Mọi người đều đuổi tôi, loại tôi; mọi người đều khắc nhổ trên mặt tôi; Ngài có bằng lòng tiếp-nhận tôi không?

Nhưng kia, tại sao dám người độc-ác kia lại cứ xúm lại sỉ-nhục Ngài? Cả đến thẳng bạn mình đang nửa sống nửa chết cũng cả gan thốt lời phạm-thương mãi. Anh tức quá, trách nó rằng: «Người cũng chịu một hình-phạt ấy, còn chẳng sợ Đức Chúa Trời sao? Về phần ta, chỉ là sự công-bình, vì hình ta chịu xứng với việc ta làm; nhưng người này không hề làm một điều gì ác». Rồi anh quay mặt lại Cứu-Chúa, thốt một tiếng kêu xin cấp-cứu từ tận đáy lòng. «Hỡi Jê-sus, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi».

Giữa đám người độc-ác, dui mù đang vây quanh Cứu-Chúa để sỉ-mạ, anh không ngần-ngại, không hồ-thẹn, quyết nắm ngay lấy cái cơ-hội cứu-rỗi cuối cùng của đời mình. Anh đã dâng lên một lời cầu-nguyện ngắn, nhưng đầy đức-tin và thành-thật. Anh đã tin Chúa Jê-sus!

III. Có gì đã xảy ra? «Quả thật, ai đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài đâu» Chúa Jê-sus đã phán lời ấy, và vẫn thành-tín với lời hứa ấy, chính trong lúc Ngài quân-quai trên thập-tự-giá «để lấy huyết mình rửa sạch tội-lỗi chúng ta». Chúa Jê-sus đã đáp lời cầu-nguyện thiết-tha của người ăn cướp. Với một giọng yêu-thương dịu-dàng, Chúa Jê-sus quả-quyết: «Quả thật ta nói cùng ngươi, hôm nay ngươi sẽ được ở với ta trong nơi Ba-ra-di».

Ngay lúc ấy, người ăn cướp đã cảm thấy một biến-động trong lòng mình. Gánh nặng tội-lỗi bấy lâu đè nặng trên lòng anh đã rơi mất. Tội-lỗi anh đã được tha. Lời phán của Chúa Jê-sus đã chuyển vào trong anh một sự sống mới, một sự bình-an lạ-lùng mà anh chưa hề biết, một sự vui-vẻ ngọt-ngào mà anh chưa hề nếm trải. Trong lúc tuyệt-vọng, anh đã trông mình phải hụt chơn chìm-đắm đời đời trong cái biển tội-lỗi khốn-nạn và hồ lửa không đáy. Nhưng nay chơn

anh đã đứng vững trên vàng đá cứu-rỗi của muôn đời.

« Hôm nay người sẽ được ở với ta trong nơi Ba-ra-di!». Phải, chính hôm ấy, huyết cứu-chuộc của Con Đức Chúa Trời mà bao thể-hệ đã chờ-mong, đã tỏ ra linh-nghiệm lạ-kỳ: lòng một người cực-kỳ gian-ác đã đổi mới trong nháy mắt. Linh-hồn tội-nhơn đau-khổ sắp chìm-dắm không thể đợi-chờ, không thể nương nơi những lời hứa mơ-hồ, không thể bầu vúi lấy chút hy-vọng hão. Linh-hồn ấy cần sự cứu-vớt tức-khắc. Và, đáp lại tiếng kêu cấp-cứu của tên cướp đáng thương, Cứu-Chúa Jê-sus đã ban một sự cứu-rỗi ngay liền tay. « Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ai nghe lời ta, mà tin Đấng đã sai ta thì được sự sống đời đời và không đến sự phán xét, song Đấng vượt khỏi sự chết và đến sự sống » (Giăng 5: 24). Đó là lời của Chúa Jê-sus. Ngay lúc ấy, người ăn cướp đã « từ tối-tăm mà qua sáng láng, từ quyền-lực của quỷ Sa-tan mà đến Đức Chúa Trời, và ... bởi đức-tin nơi Chúa Jê-sus, anh đã được tha tội, cùng phần gia-tài với các thánh-dồ » (Sứ-dồ 26 : 18).

Ngay hôm ấy, sau khi tắt hơi, thân-thể anh rũ xuống trên cây thập-tự, rồi được chôn trong mồ-mả, đợi ngày sống lại vinh-quang, là ngày anh sẽ mặc lấy thân-thể không hề hư-nát nữa. Nhưng cũng ngay hôm ấy, linh-hồn anh đã bay đến thiên-đàng! Thiên-đàng, ấy là nơi anh đang cư-trú và yên-nghỉ. Dưới đất, chắc anh đã đổ nhiều nước mắt, nhưng trên ấy, anh đã được bàn tay Đấng Tạo-hóa « lau hết nước mắt » anh rồi. Dưới đất bao phen lòng anh đã tan-vỡ; trên ấy Đấng Yên-ủi đã rịt lành lòng anh và ban cho anh sự yên-ủi đời đời.

Bạn ơi, tôi vừa thuật cho bạn câu chuyện một người ăn cướp ngày xưa,

nhưng có quan-hệ mật-thiết đến đời sống bạn ngày nay.

Hỡi người đang khóc-lóc, đau-dớn, tuyệt-vọng ! Dầu mỗi người lia bỏ bạn, Jê-sus, Con Đức Chúa Trời có quyền-phép, vẫn ở đây, gần bên bạn để chia sẻ nỗi đau-buồn của bạn, sẵn-sàng cứu-giúp bạn và ban cho bạn hi-vọng chắc thật. Đừng thất-vọng ! Hãy đến cùng Cứu-Chúa ngày bây giờ.

Hỡi người đang sống trong cảnh bình-an giả ngoài Đấng Christ ! Tuy bạn không đứng trong cảnh đau-dớn quá đỗi, tuy bạn chưa đến những giờ-phút chót của đời mình, nhưng bạn cũng đang ở trong tình-trạng tuyệt-vọng về phần hồn : tội-lỗi đang hành-dộng trong lòng bạn và chắc-chắn sẽ kéo bạn đến sự hình-phạt đời đời. « Tội-lỗi các người chắc sẽ gặp các người » ; « linh-hồn nào phạm tội thì sẽ chết ». Đó là tiếng phán rất nghiêm của Đức Chúa Trời. Nhưng kia, huyết của Chúa Jê-sus « đã đổ ra cho nhiều người được tha tội ». Bây giờ, hãy đến... dầu tội bạn đỏ như hồng-diều, sẽ trở nên trắng như tuyết ; dầu đỏ như son sẽ trở nên trắng như lông chiên ».

Hãy đến cùng Chúa Jê-sus với tấm lòng tin-cậy hoàn-toàn. Không phải nhờ công đức riêng, không cần gắng công nhọc sức, bạn hãy tin quyết nơi lời phán hứa của Chúa Jê-sus, ắt bạn sẽ thấy quyền-phép cứu-rỗi của Ngài hành-dộng trong đời sống bạn *tức-khắc*.

Ước gì ngày nay, trong chính giờ này, bạn hãy thốt ra một lời cầu-xin tha-thiết : « Lạy Chúa Jê-sus,... xin nhớ đến tôi ! ». Chắc-chắn bạn sẽ nghe tiếng Chúa đáp êm-dịu trong lòng bạn : « Tội người đã được tha ! » « Người đã được sự sống đời đời, không đến sự phán xét, song đã vượt khỏi sự chết mà đến sự sống ».

— Truyền-đạo Lê-hoàng-Phu, Huế